

ततः कोशलको राजा सौभद्रस्य विशाम्यते । ध्वजं चिच्छेद समरे सारथिञ्चाभ्यपातयत् ।
 सौभद्रस्तु ततः क्रुद्धः पातिते रथसारथौ । वृहद्वलं महाराज विव्याध नवभिः शरैः ।
 तथापराभ्यां भक्ताभ्यां शिताभ्यामरिमर्दनः । ध्वजमेकेन चिच्छेद पार्श्वमेकेन सारथिं ।
 अन्योन्यञ्च शरैस्तीक्ष्णैस्तत्तत्तुररिन्दमौ । मानिनं समरे दीप्तं कृतवैरं महारथं ।
 भीमसेनस्तव सुतं दुर्ध्याधनमयोधयत् । तावुभौ नरशार्दूलौ कुरुमुख्यौ महारथौ ।
 अन्योऽन्यं शरवर्षाभ्यां वटुषाते रणाजिरे । तौ वोक्ष्य तु महात्मानौ कृतिनौ चित्रयोधिनौ ।
 विस्मयः सर्वभूतानां समपद्यत भारत । दुःशासनस्तु नकुलं प्रत्युद्याय महारथं ।
 अविध्यन्निशितैर्वाणैर्वज्रभिर्मर्मभेदिभिः । तस्य माद्रीसुतः केतुं सशरञ्च शरासनं ।
 चिच्छेद निशितैर्वाणैः प्रहसन्निव भारत । अथैनं पञ्चविंशत्या क्षुद्रकाणां समर्पयत् ।
 पुत्रस्तु तव दुर्द्धर्षो नकुलन्तु महाहवे । तुरङ्गाश्चैव चिच्छेद ध्वजश्चैव न्यपातयत् ।
 दुर्मुखः सहदेवस्तु प्रत्युद्याय महाबलं । विव्याध शरवर्षेण यतमानं महाहवे ।
 सहदेवस्ततो वीरो दुर्मुखस्य महाहवे । शरेण मृशतीक्ष्णेन पातयामास सारथिं ।
 तावन्योऽन्यं समासाद्य समरे युद्धदुर्मदौ । त्रासयेतां शरैर्धौरैः कृतप्रतिहतैर्षिणौ ।
 युधिष्ठिरः स्वयं राजा मद्रराजानमभ्ययात् । तस्य मद्रपतिश्चापं द्विधा चिच्छेद पश्यतः ।
 तदपास्य धनुश्छिन्नं कुन्तीपुत्रो युधिष्ठिरः । अन्यत् कार्मुकमादत्त वेगवत् बलवत्तरं ।
 ततो मद्रेश्वरं राजा शरैः सन्नतपर्वभिः । क्वादयामास संक्रुद्धस्तिष्ठतिष्ठेति चाब्रवीत् ।
 धृष्टद्युम्नस्ततो द्रोणमभ्यधावत भारत । तस्य द्रोणः सुसंक्रुद्धः परासुकरणं दृढं ।
 धनुश्छिच्छेद समरे पाञ्चात्यस्य महात्मनः । शरश्चैव महाघोरं कालदण्डमिवापरं ।
 प्रेषयामास समरे सोऽस्य काये न्यमज्जत । अथान्यद्भनुरादाय सायकांश्च चतुर्दश ।
 द्रोणं द्रुपदपुत्रस्तु प्रतिविव्याध संयुगे । तावन्योऽन्यं सुसंरब्धौ चक्रतुः सुभृशं रणं ।
 सौमदत्तिं रणे शङ्खेन रभसं रभसो युधि । अभ्युद्ययौ महाराज तिष्ठतिष्ठेति चाब्रवीत् ।
 तस्य वै दक्षिणं वीरो निर्निभेद रणे भुजं । सौमदत्तिस्ततः शङ्खं जत्रुदेशे समाह्वयत् ।
 तयोः समभवत् युद्धं घोररूपं विशाम्यते । दृष्टयोः समरे तृणं देवदानवयोरिव ।
 वाह्मीकन्तु रणे क्रुद्धः क्रुद्धरूपं विशाम्यते । अभ्यद्रवदमेयात्मा धृष्टकेतुर्महारथः ।
 वाह्मीकस्तु ततो राजन् धृष्टकेतुममर्षणं । शरैर्वज्रभिरानर्च्छत् सिंहनादमथानदत् ।
 चेदिराजस्तु संक्रुद्धो वाह्मीकं नवभिः शरैः । विव्याध समरे तृणं मत्तो मत्तमिव द्विपं ।
 तौ तत्र समरे क्रुद्धौ नर्दनौ च मुजुर्मज्जः । समीपतः सुसंक्रुद्धावङ्गारकबुधाविव ।
 राक्षसं क्रूरकर्माणं क्रूरकर्मां घटोत्कचः । अलम्बुषं प्रत्युदियाद्वलं शक्र द्वाहवे ।
 घटोत्कचस्तु संक्रुद्धं राक्षसं तं महाबलं । नवत्या सायकैस्तीक्ष्णैर्दारयामास भारत ।
 अलम्बुषस्तु समरे भैमसेनिं महाबलं । वज्रधा दारयामास शरैः सन्नतपर्वभिः ।